

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 13
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
30 Martie 1940

Dela hotărîre la faptă !

de Jean

Ce existență armonioasă am duce dacă întreaga noastră viață ar fi stăpînită mereu de cele mai nobile năzuințe care ne preocupă uneori! Cu toții năzuim la o asemenea viață armonioasă; cel puțin, luăm din când în când cele mai bune hotărîri. De Anul Nou, la ziua noastră de naștere, în anumite clipe critice când marile adevăruri ale vieții apar mai puternic ca oricând la iveală și cuprind sufletul nostru, atunci se trezesc în cei mai mulți oameni, gânduri serioase, străduințe sfinte, hotărîri nobile; atunci ne înălțăm spre înțelesuri înalte despre viață și rosturile ei. **Ar fi nespus de bine dacă am păstra mereu aceste năzuințe bune și dacă am transforma hotărîrile în fapte.** Însă, prea ușor se șterg cele mai serioase impresii, căci hotărîrilor noastre le lipsește puterea vieții lăuntrice.

Dacă iau hotărîrea astăzi de a mă îndrepta, iar mâine trebuie să recunosc cu durere că am căzut iarăși în vechile mele greșeli, nu poate fi vorba de armonie. Cuvintele goale nu pot pătrunde până în adâncimea rădăcinilor vieții; cum ar putea oare întipări hotărîrile noastre sburătoare, cea mai nobilă frumusețe a existenței noastre?

Pata care s'a așternut pe viața ta, vina care s'a înfipt în sufletul tău, nu vor fi niciodată șterse cu suspinări și păreri de rău!

Pentru a atinge adevăratele înălțimi ale caracterului, ne trebuie mai mult decât repetate opintiri și reluări dela început, spre mai bine, spre îndreptare.

Pentru ca o construcție monumentală să poată sta nesdruncinată și impunătoare, trebuie neapărat ca fiecare piatră, fiecare cărămidă, dela fundament și până

la ultima ei înălțime, să fie copleșită cu multă atențiune și zidită cu multă grijă.

O pânză frumoasă și durabilă o face numai acea femeie, care vopsește fiecare fir cu multă grijă pentru țaria și strălucirea culorii, și care își dă deosebită osteneală la țesutul ei.

La fel, în pragul mormântului te vei putea bucura numai atunci de conștiința unei vieți trăite în cinste, dacă reușești cu adevărat ca bunele tale hotărîri cari apar din când în când în viața ta, să le transformi în principii sănătoase și nesdruncinate ale vieții, care, la rândul lor să poată influența zilnic, chiar clipă de clipă, asupra felului tău de a trăi.

Trebue să fie cu puțință, ca existența noastră s'o îndrumăm după cele mai bune voințe ale noastre, cel puțin într-o măsură mult mai înaltă decât ni s'a părut până acum cu puțință.

Prea deseori, hotărîrile noastre poartă dela început sămburele morții în sine, și anume din simplul motiv că, aceste hotărîri sunt prea generale, prea ne bine stabilite, prea șterse. Spre pildă, luăm o hotărîre generală de a ne îndrepta, sau de a fi mai binefăcători decât am fost până atunci; totuși, nu stabilim precis în ce anume privință vrem să ne îndreptăm, și în ce fel anume vrem să devenim mai folositori.

Dacă am vrea să îmbrăcăm hotărîrea noastră într-o formă mai precisă, mai pipăibilă, am putea avea mai multă izbândă. În ce fel vrei să te îndrepti? Din această întrebare izvorăște a doua: Care sunt greșelile caracterului tău? În ce privință greșești mai deseori? Din răspunsul acestor întrebări vei înțelege mai bine, în ce direcție trebuie să-ți îndrepti puterile de corectare.

Apoi, cum înțelegi să devii mai folositor? La ce fel de lucrare misionară și a dragostei creștine vrei să contribui? La ce fel de lucru misionar vrei să participi? La misiunea între leproși, în țară, în străinătate; la lucrul între femei sau copii orfani; la misiunea între cei săraci și decăzuți, sau în cercul intelectualilor? Apoi, care anume greșeli din trecut trebuie să le ocolești?

Dacă stabilești intențiunii și hotărâri tale un scop bine precizat și apoi pornești la înfăptuirea acestei hotărâri, se va dovedi că ceva real, adevărat, și în urmă se va transforma ca o parte din ființa ta.

Oftezi poate, adesea, privind la unul sau altul din copiii lui Dumnezeu, că ești prea sărac iăuntric și prea departe încă de Domnul tău. Te rogi mult și serios pentru a primi harul unei credințe copilărești și plină de bucurie, unei iubiri sincere și înflăcărate, unei dorințe arzătoare de a cuprinde și a cunoaște mai bine pe Mântuitorul tău, și totuși, îți lipsește încă o cunoaștere limpede a bunurilor spirituale pe care le năzuești. Suspinul tău nu înseamnă mai mult decât un simțământ de oboseală și de nemulțumire.

Te crezi a fi sincer, dar nu ești! Încă nu tinzi cu întreaga putere a sufletului tău către o mai mare curătenie, către o mai intimă legătură cu Domnul, către o slujbă mai fructiferă și mai binecuvântată. Dacă ai face-o, ai ieși curând din lenevia ta săracă și nemulțumită. O dorință serioasă, adâncă, către Dumnezeu, te înalță cu puteri nebănuite. Mult, prea multă presupusă dorință duhovnicească este o adevărată

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Girant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 13 Sâmbătă 30 Martie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lae Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm scrieți adresele curat și în întregime; numele și pronumele, comuna, No. casei, poșta și județul.

Pentru orice bani trimiși, vă rugăm să scrieți pe mandat scopul lor, chiar dacă trimiteți și scrisoare.

• • •

Tocmai cele ce dorești.

Fiecare ucenic al Domnului dorește lumina — mai multă lumină — să crească în cunoștința Domnului Hristos și în puterea Lui. Dar întru aceasta ucenicul are lipsă neapărată de merinde sufletească. Această merinde o avem în Biblia sfântă, și nesecată, pe care o răspândește revista „Farul Creștin”, pe care o așterne în mod sistematic „Călăuza” și pe care o tălmăcește „Mana Zilnică”. Tocmai cele ce le dorești tu, iubite cetitor, azi când credința creștină este luată în râs de o seamă de oameni prefăcuți! Pe toate acestea le poți abona cu 140 lei pe un an.

Abonamentele se vor trimite numai pe adresa casierului: N. Oncu, str. Blanduziei 4 ARAD.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

Kecskes

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 18

MISIONARI ȘI MISIOARE

Simeon bătrânul, care aștepta cu mare nerăbdare să vadă pe Mântuitorul, când a fost adus în Templu, declară că acum poate să moară căci și-a văzut împlinită dorința despre care îl înștiințase Duhul sfânt. Bătrân de zile împovărat de bătrânețe nu mai poate să facă niciun serviciu pe pământ, pentru Domnul Isus. După această experiență ce a avut-o cu Domnul Isus, el dorește ceva mai mult, să treacă peste Iordanelul morții, să ajungă în Canaanul ceresc. Așa fac mulți creștini când primesc pe Domnul Isus, mântuirea și fericirea lor sufletească, dorește să moară și cu asta să termine toate.

Tot acolo în Templu era proorocița Ana care, atunci când a primit pe Isus a început să spună tuturor despre El. Ea a devenit o adevărată misionară a Domnului. Ce frumos din partea acestei femei bătrâne, că ea începe prima dată misiunea în Noul Testament.

Un misionar, în călătoria sa, într-o zi a ajuns în dreptul unei case unde auzi plâns și bocete. Se hotărâ să intre înăuntru doar va putea fi de ajutor. Micul băiat din familie era bolnav pe moarte. Misionarul începu să vorbească bolnavului despre Domnul Isus. Copilașul a început să se liniștească și în timp ce misionarul vorbea, el a primit în inima sa pe Domnul Isus. Apoi misionarul, mulțumind lui Dumnezeu, porni mai departe. Păiatul începu să plângă și plânsul lui era mai amar decât înainte. Misionarul se reîntoarse și îl întreabă de ce plânge. „Acum ești mântuit, ai primit pe Domnul Isus, fii fericit că vei trece în veșnicie”. Copilul răspunse: „O, da, eu nu plâng pentru că trebuie să mor, dar mă doare că voi merge cu mâna goală înaintea Mântuitorului”. (Cânt. Sionului 102).

Cei ce primesc pe Domnul în inimă, ard de dorința de a-L mărturisi și altora.

Dragă suflete, ce fel de credincios ești tu? Dacă ai primit pe Isus vrei să mori, să termini cu viața sau să trăiești încă și să-L mărturisești la cei păcătoși și pierduți? Nu este mai mare fericire pentru un mântuit decât să mărturisească pe Salvatorul, celor din jurul lui. Tocmai acest lucru vrea și Dumnezeu să-l facă prin jertfa lui Isus, care are două scopuri: primul este iertarea noastră personală. Al doilea: să aducem și pe alții la Hristos. „Mare și deosebită valoare înaintea lui Dumnezeu și a mântuiților este lucrul misionar, Nou-Testamental.

Nicio slujbă, lucrare, sau întreprindere omenească nu are culoarea, importanța sau asemănarea cu lucrul misionar. Deoarece toate lucrurile pământești trec în uitare și nu vor fi răsplătite în veșnicie, numai ce facem pentru Isus. Toate studiile, filozofiile, descoperirile, invențiile

omenești înaintea lui Dumnezeu nu au nicio valoare. Toate sunt gunoaie pieritoare. Pavel apostolul le numește gunoaie pe care le-a lepădat înapoi să și a apucat lucrul evanghelistic misionar.

Misionarii, predicatorii și păstorii trebuie să-și facă serviciul pentru Domnul cu multă dragoste și încredere.

Domnul Isus a promis că va fi cu ucenicii Săi în toate zilele în lucrul evanghelic. Dacă ei nu lucrează, Isus nu stă cu ei degeaba. El este Domn și Stăpân care lucrează cu ei și prin ei, împreună cu Tatăl.

Cei bătrâni care vin la Mântuitorul primesc iertare și viață veșnică. Dar viața aceasta, puterea, timpul, nu le mai poate răscumpăra. Dar cei tineri sunt mântuiți și sufletește și truște. Ei trebuie să lucreze și să ajute opera de mântuire. Domnului Isus pe pământ, mai mult decât celor bătrâni.

GÂNDURI

Marele român, Take Ionescu a spus: „Nedreptățile pe care m-au făcut alții mie, nu cer mîinii să le regrete, căci eu am uit; acelea pe care le-am făcut altora nu cer nimănui să le uite, căci eu le regret”.

•

„Nu este un om întreg, care să fi devenit întreg, fără să fi suferit; nu este suflet care a ieșit mare altfel decât prin chinuri repetate”.

Acestea rânduri sunt săpate pe lespede mormântului său de Sinaia.

• • •

Cel ce promite și face mai mult ca și cât a promis, e o bucurie pentru alții. Cel ce își calcă făgăduințele, pierde cinstea și aduce necaz altora.

•

Să avem curajul să spunem că am greșit, când am greșit.

•

Ce greșită e ideea că un titlu sau un post mare, te va face și mare și însemnat. Dacă ești mic în sufletul și caracterul tău oamenii te pot pune pe tronul mai mare de pe pământ, căci ești tot mic și josnic vei rămânea. Nu locul pe care îl ocupi, ci viața pe care o trăiești; nu titlul pe care îl porți, ci fapta pe care o faci nu oficiul în care stai, ci calitatea inimii și minții tale, — acea sta e ce te face mare sau mic înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

VIEAȚA ÎN SERVICIU

II. Impărați 19:7-8

DUMNEZEU CUNOAȘTE CĂILE NOASTRE

Ilie dorește să moară. Dar Dumnezeu știe că nu mormântul e partea lui, ci altceva. Un lucru mult mai mare, mai însemnat. Dumnezeu știe, că drumul pe care-l ai de făcut este prea greu pentru tine. Ilie nu-și cunoștea drumurile vieții. Dar Dumnezeu le știa foarte bine.

Dumnezeu cunoaște căile vieții noastre. El știe perfect de bine planurile pe care le-a făcut pentru mine, drumurile pe care le-a croit pentru picioarele mele. El are anumite stațiuni unde eu trebuie să mă opresc pentru a urca sau coborî din trenul vieții mele unele elemente, învățături, care ar fi de folos sau dăunătoare caracterului meu, pornit spre marele punct al perfecțiunii. Dacă spun că El este Conducătorul mecanic, iar noi acei care suntem chemați să desfacem frânele vieții pentru a ne lăsa liberi în mâna conducătoare a voinței Sale divine, nu vreau să spun că El a făcut din noi mașini — după cum nici Biblia nu vrea să spună, că Dumnezeu ar face din noi vase de lut. Aceasta este numai o ilustrație a ideii că Dumnezeu cunoaște căile vieții noastre, și dacă le cunoaște, să ne lăsăm cu totul conduși de El.

El știe unde vom lucra. Această întrebare frământă mult mințile multor fete și băieți. Ei vreau de pe acum să vadă cât de frumoasă va fi regiunea, cât de prețioasă biserica, și cât de grea sau ușoară slujba lor. Ar fi minunat să știu aceasta, dar pentru că nu o știu rămâne să fiu tot așa de multumită, pentru că El știe.

Dar, El știe cum va fi clima aceluia continent. El cunoaște nevoile acelor suflete, pe care sunt chemată să le ajut. El știe cum vor primi ele cuvintele mele, cum voi fi tratat de ele. El mai știe ceva, cunoaște și capacitatea mea, puterea de rezistență și calitățile caracterului meu. Și le va compara cu serviciul meu. El știe să ne dea numai atât cât putem suporta. El va face din datoriile noastre o binecuvântare, dar numai în cazul, când noi vom depinde cu totul de El, când vom recunoaște că e singurul, care are dreptul de control și de cunoaștere a vieții noastre. Și nu-

mai în cazul, când planurile noastre pentru El vor coincide cu planurile Lui pentru noi.

EL NE PREGĂTEȘTE PENTRU A LE TRECE

Dumnezeu nu numai că a cunoscut căile lui Ilie, dar l-a și pregătit pentru a le parcurge. Din slăvile cerești coboară un inger, care aduce mâncare și apă aceluia, pentru care Dumnezeu are planuri minunate!

În fața unei datorii noi, care ți se ivește în cale, noi nu avem dreptul să spunem: „Nu pot, nu știu”. Dumnezeu nu cere dela noi ceea ce nu putem noi face.

Moise, cum și-a primit el chemarea? Prin „nu pot”. Oricine altul, numai „eu nu”... Dar Dumnezeu a spus: „Da”. El îi cunoștea posibilitățile mai bine. Îi cunoștea de mult rostul și menirea pe care o avea în lume. Cunoștea drumurile întortoachiante pe care avea să le parcurgă și pentru aceea, S'a îngrijit ca să-l pregătească într'un chip atât de minunat. Tocmai pentru aceasta, a făcut să răsară în ziua aceea soarele, aruncându-și razele sale mai puternic ca oricând probabil peste nisipul încălzit al Egiptului. Și tocmai pentru aceea, a trebuit ca fiica lui Faraon să meargă la râu și tocmai în locul acela. Și pentru ca pregătirea lui să fie completă, a trebuit ca acei doi evrei să se certe. Imi închipui de câte ori a fost nevoit să-și piardă oile prin pustiu pentru ca să se obișnuiască cu căutarea drumurilor pentru ca mai târziu, odată când va avea de condus un popor mare, de oameni răzvrătiți, să-i fie mai ușor, să fie mai obișnuit cu drumuri greșite. Ce s'ar fi întâmplat în cazul când Moise ar fi susținut părerea că este prea incapabil pentru o asemenea slujbă? Nu știu. Și nici nu vreau să știu, pentru că Dumnezeu nu avea altceva. Toată înțelepciunea Egiptului, toată iubirea unei mame credincioase și toată grozăvenia pustiei au contribuit la pregătirea lui Moise. Dumnezeu niciodată nu greșeste în planurile Sale.

Priviți apoi la pregătirea minunată a lui Pavel. Imi place să mă gândesc la el, ca la un tânăr stu-

(Continuare în pag. 8-a)

Priviți la acest tablou solemn și comparați-l în gândul vostru cu acela petrecut cu câteva minute mai înainte, când omul lui Dumnezeu, Ilie, dorește să moară. Să dorești să mori atunci când ești sigur de tovarășia lui Dumnezeu, atunci când El te-a înzestrat cu o putere de caracter așa de mare, ca să te înfațișezi înaintea împăratului Ahab, și să nu înconjori niciuna din nelegiuirile lui, ci să le dai pe față cu atâta curaj?! Ne pare curios faptul acesta. De teama unei femei, marele prooroc dorește să moară.

Într-o măsură mai mare sau mai mică, viața ne este dragă. Dacă vorbești unui copilăș despre ea, ar plânge. Dacă ai spune tânărului, de ea, s'ar întrista. Dacă ai trage atenția bătrânului nu ar vrea să te asculte.

Vieța e frumoasă pentru că e plină de surprize. Tocmai aici, în mulțimea împrejurărilor se ascunde taina frumuseții ei. Cu fiecare zi apasă asupra ei una din dorințele și năzuințele noastre spre mai bine, realizată sau spulberată. În fiecare seară, mintea își concentrează amintirile, pentru ca să transmită apoi inimii rezultatul unei munci încordate, senzații de mulțumire, sau desamăgire.

Cu fiecare zi apărută, răsare și în viața noastră o dorință nouă, o datorie nouă, pentru care vrem o realizare și pentru care vrem să luptăm chiar atunci când vedem că e imposibil. De multe ori când vedem imposibilități în calea ambițiilor noastre, nu vrem să le numim deceptii, ci spunem că împrejurările au intervenit, amânând realizarea. Și noi sperăm în îndurarea clipei următoare. De multe ori timpul rezolvă unele chestiuni, pe care i le încredințăm. Noi nu permitem nimănui să ne controleze viața. Nu dorim ca nimeni să aibă cunoștință de toate greutățile pe care le întâlnim în calea vieții. Suntem obișnuiți să aruncăm nereușitele noastre pe voia întâmplării.

Dar să ne întoarcem dela această teorie, la adevăratul rost al vieții. Vieța e făcută ca să fie controlată. Unul Singur are acest drept. Ori Îi permit eu, ori nu, acest drept și l-a rezervat Singur, atunci când m'a creat. Și noi suntem fericiți prin faptul, că

ALB CA ZĂPADA

de Horoveț Teodor

E iarnă! Intinderi nemărginite cu câmpii, păduri, sate și orașe — și-au înbrăcat vestmântul alb ca la sărbători. Miriade de plăci mici, diferite după formă, străvezii ca cristalul reflectă razele nevăzute ale unui soare ce plutește pe bolta cerească. Lumina crescândă, răspândită pe suprafața înzăpezită, face zăpada și mai lucitoare, încât e imposibil să te uiți liber la ea. Aceasta este o schiță scurtă a unui tablou de iarnă, iar farmecul ei este, desigur, zăpada. Ea simbolizează cel puțin trei lucruri importante, despre care ne vorbește sfânta Biblie.

Dragostea lui Dumnezeu

Zăpada căzută din înălțimile cerului, acoperă suprafața pământului, indiferent de configurația lui; fie deal, fie vale, teren accidentat sau câmpii. Ea acoperă asemenea și tot ce se găsește pe suprafața pământului și nu face deosebire între bordeiele săracilor și castelele bogaților. Astfel și dragostea lui Dumnezeu s'a coborât din ceruri și cuprinde pe toți oamenii deopotrivă, indiferent de starea lor materială sau de cultură. Brațele Mântuitorului se întind către toți cu oferta mântuirii, zicându-i: „Veniți la Mine... Eu vă voi da odihnă”. Dar, după cum zăpada acoperă numai lucrurile care stau la suprafață, pe când cele ascunse nu le acoperă, tot la fel și dragostea lui Dumnezeu iartă și acoperă numai păcatele mărturisite. Astfel trecutul unei vieți păcătoase, — fie cât de întunecat și accidentat din cauza păcatului — este nivelat și acoperit, iar cel păcătos este înbrăcat cu haina de răscumpărare, — albă ca zăpada.

Puterea de curățire a sângelui lui Isus

Poate nici nu există o substanță chimică care ar putea să curete o pânză pătată rău, în așa fel ca să fie albă ca zăpadă! Căci o bucată de pânză albă fie cât de bine curățită și spălată, fiind întinsă pe zăpadă — se deosebește de ea. Dar sângele lui Isus cu siguranță are acea putere nebanuită, de a curăți în mod desăvârșit inima și conștiința pătată a păcătosului. „Dacă vor fi păcatele noastre ca sângele, le

voiu curăți ca zăpada”. Iar Ioan, ucenicul devotat, care era și martor ocular al suferințelor lui Isus, exclama în epistola sa: „Sângele lui Isus ne curățește de orice păcat”.

În zadar milioane de suflete zdrobite caută această curățire în știință, educație aleasă, locuri retrase, etc., dar numai Isus poate să curețe și să aline o inimă pierdută.

„Spală-mă și voiu fi mai alb ca zăpada!”

VIEȚA CURATĂ A COPIILOR LUI DUMNEZEU

Zăpada n'ar fi așa de albă, dacă n'ar fi curată! Fiecare fir de zăpadă, luat separat, este curat și transparent, iar milioane de aceste fire, căzute unele peste al-

tele, formează masa compactă care din cauza curățeniei sale capătă culoarea albă, plăcută. Mulți din copiii Domnului se mulțumesc numai că sunt mântuiți și uită că viața lor trebuie să progreseze pe zi ce trece în o viață mai curată și mai sfântă. Da, numai viața curată poate să reflecteze chipul blând al Mântuitorului. Și după cum razele solare, care trec prin prisma de cristal sau picături de ploaie, se descompun în cele șapte culori cu toate nuanțele lor, așa și caracterul divin al Mântuitorului se va reflecta în viața curată a credinciosului!

Să mergem deci pe calea lui Isus. Să ne creștem caracterele noastre în tot ce este curat, sfânt, alb ca zăpadă.

DELA HOTĂRÎRE LA FAPTĂ!

(Urmare din pag. I-a)

înselare de sine. Și în cântarea: „Mai aproape Doamne, către Tine”, se exprimă de prea multe ori numai un fel de sentimentalitate religioasă. Asemenea bune intențiuni molatice, nu produc nimic, căci nu sunt hotărâri sincere. Numai atunci, când visările tale vor face loc unei puteri care merită numele de „străduință”, vei atinge mai aproape de țintă.

Rușăcuniile tale trebuie să izvorească din o adânc simțită nevoie sufletească, altfel nu te vei bucura de a fi ascultat. Dar mai trebuie să contribui și tu, cu partea ta la această ascultare, prin faptul că te străduiești să primești bunurile duhovnicești dorite, că te bați și te lupți pentru ele, că te înalți plin de curaj și bărbăție spre înălțimile luminii.

Adesea, dorința noastră după o viață armonioasă și fructiferă rămâne neîmplinită și lipsită de putere, pentru că ne îndreptăm spre ținte prea înalte. În vreme ce acelea modeste și în imediata noastră apropiere sunt trecute cu vederea și sărite. O viață curată, nobilă, nu gonește după năzuințe istovitoare, excentrice și dincolo de humul simț, care se sfărâmă apoi în încordări supraomenești; nu, ci ea caută să-și îndeplinească

chemarea în împlinirea datoriilor din viața de fiecare zi. Numărul cel mai mare al nostru, al celor întorși la Dumnezeu, o alcătuiesc așa numiți oameni mijlocii, care nu sunt chemați la fapte excepționale și răsunătoare, cărora nu le surâd laurii biruintelor și înfăptuirilor excepționale. De aceea trebuie să ne mărginim la cererile îndatoririlor noastre, pe care ni le arată împrejurările afacerilor societății în care muncim și trăim zi de zi, precum și aceea a familiei noastre. Fiecare serviciu pe care-l facem Domnului, trebuie să se îndeplinească deci în limitele hotărârii împrejurărilor noastre, și să fie mână în mână cu împlinirea datoriei noastre profesionale.

(Continuare în n-rul viitor)

Subscrieți pentru înzestrarea armatei, adică pentru paza țării, pentru paza ta și a familiei tale, cetățene.

Cine n'a subscris cel puțin un bon, nu-și merită nici liniștea de acum, nici recunoștința de mâine a Neamului.

Barnaba — Un om bun

de Teodor Vicaș

Sunteți familiari cu istoria lui Barnaba? În Faptele Apostolilor sunt câteva referințe cu privire la Barnaba și una în Ep. către Galateni; însă când acestea le uim avem ceva din viața lui Barnaba.

Fără îndoială el era un Levit, el era unul dintre iudeii devotați, care veniseră din Cipru la Ierusalim pentru sărbătoarea Rusalilor, — în timpul când Duhul Sfânt a fost trimis din cer. Auzind în acea sfântă dimineată sunetul din cer și vuetul unui vânt puternic, el a mers împreună cu mulțimea; la locul unde s'a auzit sunetul, la casa unde 120 de ucenici erau adunați. El era unul din mulțimea, care asculta predica înflăcărată a lui Petru, referitor la înviere și poate că el era printre acei ce erau străpunși la inimă cu pocăință, care strigă către Petru și ceilalți: „Bărbați, frați, ce să facem?”

Noua sa credință

Noi știm că Barnaba veni sub puterea credinței celei noi, care credință conducea pe toți iudeii să primească pe Isus, din Nazaret ca pe Mesia adevărat. Ei păstrară unitatea în legătura iubirii și toate le aveau în comun. Nici unul nu zicea că averile sale sunt ale lui, ci aveau toate de obște. Ei luau hrana cu mulțumiri și cu inimă curată, laudând pe Dumnezeu. Barnaba era un om de conducere în această frățietate, pentru că el ca mulți alții a vândut ogorul, proprietatea sa din Cipru, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor. El pare să fi fost în totdeauna cu apostolii, căci imediat îl numește „Barnaba” în loc de „Iosif” cum era numele său până aci. Barnaba înseamnă „fiul încurajării” sau „fiul mângâierii”, numele său explica dragostea și simpatia sa cu cei săraci. Aceasta era faza caracterului său, care l-a adus în dificultăți mai târziu.

În Faptele Ap. aflăm o mare persecuțiune a ucenicilor din Ierusalim, după care ei au început să se împrăștia mergând din loc în loc. Câtiva dintre ei merseră în Antiochia, un mare oraș și cel mai însemnat după Roma și Alexandria, în vremea de atunci. Aici un mare număr de greci

crezură predicarea Evangheliei. Când biserica din Ierusalim a auzit despre aceasta, ei au trimis pe Barnaba să viziteze Antiochia să confirme și să întărească pe cei credincioși în noua credință. Ajungând la ei văzu cum harul lui Dumnezeu lucrează printre ei și caută să-i țină aproape de Domnul. Pentru îndemnare el era bine pregătit. Luca descrie că Barnaba era un om bun, plin de Duhul Sfânt și plin de credință. El avea un caracter, ce orice creștin trebuie să-l aibe, dacă are viața lui Hristos în el!

În Scriptură sunt o mulțime de pasaje care ne arată calitățile unui om bun și care sunt binecuvântările de care el se bucură. De exemplu: „**Pașii omului bun, sunt întăriți de Domnul**”. Psal. 37:23. „**Om bun capătă bunăvoința Domnului**” Prov. 12:2. „**Ce bine-i merge omului care face milă și împrumută pe altul**” Ps. 112:5. „**Om bun scoate lucruri bune din vistieria inimii sale**” Luca 6:45.

Un om poate să fie sărac, însă dacă el este un om bun, și plin de Duhul Sfânt, el are cea mai bogată comoară în inima sa prin care poate îmbogăți și pe alții. Adeseori lumea vorbește despre omul bun cu toate că el nu are o așa comoară în inima sa. Acest fapt ne pune întrebarea: Care este comoara cea mai bună, ce un om bun poate scoate din inima sa? Oare nu este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu? „**Nu știți voi că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi?**” (I. Cor. 6:19). Omul bun în înțelesul lumii, este omul plăcut și popular, lumea nu face deosebire ca Dumnezeu. Omul bun în înțelesul lui Dumnezeu este acela care are Duhul Sfânt în el.

Barnaba era plin de credință, binecuvântat cu credința lui Avram, a cărui credință a fost pusă la încercare prin ascultarea sa, când îi cere ca jertfă pe fiul său Isaac.

O inimă și un cuget

Ceva deosebit putem observa în viața lui Barnaba, că el ocupa un loc înalt și de stimă printre ucenicii din Antiochia, că el era ales să meargă cu Pavel ca să astâmpere foamea ucenicilor din Ierusalim. Ei doi erau o inimă

și un cuget, care explică alegerea lor de mai târziu ca să fie trimiși, în prima călătorie misionară între păgâni. Duhul Sfânt a zis: „**Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat**”. Este de notat că în această alegere nu figurează Ioan Marcu, care era cu Pavel și Barnaba în Antiochia, ci ei l-au adus dela casa mamei sale Maria, sora lui Barnaba. El nu avea experiența ca să fie deprins în așa ceva. Faptele 13:3 nu ne arată nouă că ucenicii ar fi pus mâinile și pe capul lui Marcu, cum au pus pe capul lui Barnaba și Saul. El era servitorul lor, se vede clar că el n'a fost ales în mod definitiv la lucru. De aceea când ajunseră la Perga, primul oraș pe continent după călătoria lor dela Cipru, Ioan Marcu, îi lăsă și se reîntoarse la mama sa la Ierusalim.

Pavel, așa se numește de aici înainte, nu putea să treacă cu vederea acest lucru, când veni vremea să plece în a doua călătorie misionară, când Barnaba a voit să-l ia și pe Marcu cu orice preț; aici vedem cum veni neînțelegerea între ei. În Faptele 15:37 citim că Barnaba era hotărât să ia cu el pe Ioan Marcu, care n'a uitat că Ioan Marcu era fiul sorei sale Maria. El s'o fi gândit că Marcu are să câștige experiență și putere ca un bun ostaș al lui Hristos. Pavel pe de altă parte o fi proiectat o lungă și o grea călătorie, cu această ocazie și se gândia că Marcu nu o va putea suporta. Slăbiciunea omenească a făcut că ei s'au despărțit.

Să nu fim ispitiți

Noi poate am discuta care dintre ei era mai greșit. Am putea să arătăm pe Pavel că era prea iute în judecata sa, iar Barnaba prea legat de nepotul său. Dar ar fi mai bine să ne gândim la noi înșine: „ca să nu fim ispitiți”, să umblăm în umilință și să avem în gândul nostru: „Duhul este plin de râvnă, iar carnea neputincioasă”. Este bine să ne amintim de cuvintele lui Pavel din anii din urmă cum se pronunță cu încredere față de Marcu. În Ep. către Coloseni 4:10—11, el recunoaște în Marcu un mare ajutor

(Continuare în pag. 7-a)

Din lumea largă

Credința creștină în armata finlandeză

Acesta este titlul unui raport dat asupra activității credincioșilor din rândurile armatei finlandeze. În mai multe rânduri am citit în ziare despre bravura și stăruința în fața eroice a soldaților finlandezi. Întreaga lume a admirat pe cei ce și-au apărât glia străbună cu cea mai mare hotărâre, cu cel mai complect devotament. Dar, aproape nimeni n'a scris că ce anume putere a oțelit spiritul de jertfă și ce anume a ținut atentă mintea trează a soldatului din armata făcătoare de minuni. Odată s'a pomenit și asta, mai mult ca un basm, că un anumit detașament finlandez ar fi fost inspirat de vedenia unui înger, înainte de a fi fost atacați de dușmani. Adevărul e că ostașii finlandezi, dacă nu vor fi văzut vreun înger, au auzit Evanghelia și mulți au primit pe Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul lor personal.

Din Helsinki vin știri despre mari treziri în rândurile ostașilor, la credința evanghelică. Un ofițer din armata finlandeză, care a luptat pe front la Summa, scrie următoarele:

„O schimbare neobișnuită în viața zilnică s'a produs în armata finlandeză dela începutul războiului. În luna Octombrie anul trecut, când am chemat la arme rezerviștii noștri, oameni din toate straturile societății și de toate convingerile religioase s'au întâlnit. Războiul acesta a făcut schimbări minunate. Duhul Evangheliei ne-a trezit și ne-a unit ca pe frați. Din ce a crescut lupta, din ce în ce mai mult și mai tare ne-am unit toți cei din oștire. Deosebiri sociale au dispărut zi cu zi, așa că azi ne știm iubi ca frații. Mar minune a făcut credința creștină în armata finlandeză.

„Niște oameni negândiți, care odinioară își petreceau timpul liber cu jocul de cărți și alte lucruri nefolositoare, sunt acum oameni activi, răscumpără timpul și încep lucrul zilei cu rugăciunea **Tatăl nostru**. Tinerii care odinioară au fost în societatea rea și unii chiar bandiți, acum stau smeriți și ascultă predicarea Evangheliei. În timp ce eram pe front, așezați în tranșeele sub-

terane, am văzut cu câtă atenție ascultau ostașii liberi, predicile ce le auziam acolo prin aparatele de radio. Fiecare ostaș liber, asculta cu luare aminte și respectuos predica. Pe aceeași ostași i-am văzut luptând cu cea mai mare vitejie și respingând toate atacurile vrăjmașilor. Ei luptau nu numai pentru a-și apăra țara și avutul; ei au luptat pentru a-și apăra credința nouă câștigată și pentru toate convingerile și lucrurile ce au devenit prețioase pentru dânsii, acum în fața morții. Acest lucru nu este exagerat. Soldatul finlandez cu adevărat a devenit un om religios. Soldatul finlandez religios pe front — acesta este adevărul adevărat ce explică lupta eroică dela Summa. — Așa își termină ofițerul finlandez istorisirea despre ceea ce au făcut cei cu predicarea Evangheliei în armata finlandeză.

I. R. S.

Recensământul populației Statelor-Unite. La 1 Apr. viitor, Statele-Unite vor proceda la recensământul general al populației.

În vederea statisticilor au fost recrutati 120.000 de funcționari, care abia dacă vor pridiți cu răspunsurile celor 150.000.000 de suflete.

Americancele au fost prevenite depe acum, că vor trebui să-și spună adevărata vârstă, sub pedeapsa unei amenzi de 100 dolari, în caz de refuz, de un an închisoare în cazul unei declarații false.

Sunt din cale afară de severi Americanii, nu-i așa?

CEL MAI FRUMOS
DAR DE PAȘI
este un abonament
la
FARUL CREȘTIN!

Rareori se întâmplă ca oameni ajunși dintr'odată în bună stare materială să compătimească și să ajute pe cei aflați în mizerie.

Socote pe cel mai slab dintre dușmanii tăi ca și cum ar fi mai tare ca tine.

Biblia pentru prizonieri ruși

Oamenii mișcați de adevărul le Bibliei nu pot să nu-și spună bucuria altora. Un creștin viu este un misionar activ. Așa finlandezii fiind mișcați de Duhul Evangheliei s'au gândit dela început să dea Evanghelia rușilor. S'a spus odată că aeroplanii finlandezi au aruncat Biblii asupra orașelor din Rusia ateistă, au aruncat Biblii în loc de bombe! Dar armata finlandeză a primit mulți ostași din armata rusă și prizonieri de războiu. Acești prizonieri, care în țara lor n'au avut voie să se ocupe cu citirea Bibliei și să spună altora despre credința religioasă un cuvânt bun, acum au primit Biblii. Bisericele evanghelice din țările scandinave au trimis în Finlanda ajutoare, să se dea Biblii rușilor prinși în războiu. Se spune că mulți ostași ruși s'au convertit la credință. Lagărele de prizonieri s'au prefăcut în câmp de evanghelizare. Mulți dintr-ășii aici au auzit prima dată cele ce sunt scrise în Evanghelia și s'au convins că propaganda ateistă s'a folosit și se folosește de neadevăruri, cum s'au folosit alții sub haina creștinismului pentru scopurile lor egoiste.

Se spune că într'un lagăr, prizonierii ruși ascultau cu cea mai mare atenție citirea din Biblie. Unul caștia carte, a citit cu voce tare și mulțimea a ascultat și apoi urmat altul și altul toată ziua. Din cele ce se raportează, reiese că propaganda ateistă din Rusia sovietică n'a putut încă ucide și fletul. Prinși de războiu se văd reîntoarce mulți cu Biblia scrișă pe inimile lor!

I. R. S.

ANUNȚ

Din nou aducem la cunoștință fraților și a celor care comanda literatură, că noi trimitem cărțile **CONTRA RAMBURS**. Dacă pentru comenzile care valoarea mai puțin de 200 LEI, vă rugăm să trimiteți **BANII ÎNAINTE** plus 20 LEI spese de poștă.

DEPOZITUL de LITERATURĂ

ARAD, str. Lae Barna No. 4

DE LA UNIUNE

La întrunirea comitetului Uniunii, ținută la București în zilele de 14 și 15 Martie, 1940, s'au luat printre altele și următoarele hotărâri de interes general, pe care le comunicăm fraților spre știință și conformare:

1. În conformitate cu art. 10, aliniatul ultim din Statutul Cultului Creștin Baptist, s'a hotărât ca legitimațiile pentru dovedirea calității de membru al cultului creștin baptist, care vor fi eliberate de comunitățile respective membrilor lor, să fie tipărite de biroul Uniunii și aceasta numai pentru a fi uniforme pe toată țara. Comunitățile vor comanda la biroul Uniunii numărul bucăților de care au trebuință și biroul Uniunii le va trimite contra cost.

2. Intrucât o mulțime de biserici, comunități și frați lucrători ne-au cerut certificate, facem cunoscut că Uniunea nu eliberează astfel de certificate, ci, în conformitate cu art. 14 din Statutul Cultului Creștin Baptist, comunitățile vor elibera certificate pentru biserici și lucrători.

Pentru ca certificatele să fie cât mai bine întocmite și să fie la fel pe toată țara, comitetul a hotărât ca să fie tipărite tot de biroul Uniunii, iar comunitățile să comande atâtea bucăți de câte au trebuință.

3. Comitetul a hotărât ca Statutul Cultului Creștin Baptist din România, aprobat de Onor. Minister al Cultelor și Artelor, cu No. 5657, din 6 Febr. 1940, și publicat în Monitorul Oficial No. 34, din 10 Febr. 1940, să fie tipărit de Uniune. La fel și „Mărturisirea Credinței Creștine Baptiste”. Cei ce au nevoie de Statut și de Mărturisirea Credinței, vor comanda acestea dela Depozitul nostru din Arad, str. Lae Barna No. 4.

4. Bisericele creștine baptiste nu aparțin direct Uniunii, ci ele fac parte din Comunitățile bisericesti. Acele biserici care n'au intrat până azi în sânul vreunei comunități bisericesti, sunt sfătuite să se unească cu cea mai apropiată comunitate.

Acolo însă unde este neapărată trebuință, ca să ființeze o comunitate, bisericele vor hotărâi aceasta și vor dresa un proces verbal de constituire, pe care îl vor înainta secretariatului Uniunii pentru a fi înaintat Onor. Mini-

ster al Cultelor, spre aprobare. Acolo unde s'ar ivi greutăți, frații pot face cunoscut Uniunii cazul și Uniunea va căuta prin comisia de cei 5 frați, aleși de comitet în acest scop, să vină în ajutorul bisericilor. Spesele pentru deplasarea fraților din comisie la fața locului, vor fi suportate de bisericile care solicită ajutorul.

5. Deasemenea s'a hotărât ca toate comunitățile și bisericele baptiste să aibă ștampile uniforme. În acest caz Uniunea stă la dispoziția comunităților spre a le da textul și forma, iar acestea la rândul lor se vor îngriji să procure ștampile pentru toate bisericile afiliate lor.

6. La întrunirea comitetului Uniunii, ținută la București, în zilele de 14 și 15 Martie, anul curent, am avut bucuria de a avea în mijlocul nostru pe fr. Iacob Iosif, președintele Comunității bisericesti baptiste din Arad. Calea Bihorului 13, împreună cu colaboratorii săi, care au luat parte la lucrările comitetului.

* * *

Aducem la cunoștința tuturor bisericilor creștine baptiste, că bisericele care fac parte din Comunitatea bisericescă baptistă Arad, Calea Bihorului 13, prin reprezentanții lor, întruniți în adunarea generală din 21 Martie, 1940, au votat cu unanimitate intrarea lor, de fapt și de drept, în UNIUNEA COMUNITĂȚILOR CREȘTINE BAPTISTE DIN ROMÂNIA. La această întrunire au luat parte și delegați din partea Uniunii, care au fost invitați de susnumita Comunitate. Fr. Iosif Iacob, președintele acestei comunități împreună cu colaboratorii săi, asigură pe toți frații de concursul lor în lupta pentru cauza Evangheliei. Faptul acesta este o pricină de bucurie pentru toate bisericele lui Hristos.

* * *

Toate bisericele baptiste din țară sunt îndemnate să aboneze revista FARUL CREȘTIN, deoarece prin această revistă vom aduce la cunoștința frăției toate dispozițiile privitoare la libertatea și drepturile noastre de cult, precum și toate informațiile dela biroul Uniunii noastre.

* * *

Facem cunoscut fraților cu privire la situația elevilor de curs

primar, adresa Onor. Minister al Educației Naționale, pe care o dăm mai jos în copie:

ROMÂNIA

Ministerul Educației Naționale
Direcțiunea învățământului Primar Normal

Uniunea Comunităților Baptiste
din România

Bulevardul Basarab 56 bis,

LOCO

5 Martie, 1940

No. 28.991/940.

La adresa Dv. No. 377 din 14 Oct. 1939, No. 360, din 23 Sept. 1939 și 342 din 23 August 1939, referitoare la elevii de curs primar din comuna Vraniuț, Socol, Baziaș și Dalboșești, jud. Caraș, de religie baptistă, avem onoarea a vă răspunde că Ministerul, în urma examinărilor făcute acestora, de către Dl. Subinspector G. Mihailovici, a aprobat situația școlară încheiată de D-sa. De altfel, Ministerul nostru prin decizia No. 26960/940, a rezolvat definitiv situația elevilor de curs primar, aparținând altor culte decât celor istorice, recunoscute, urmând ca aceștia să fie promovați fără notă la obiectul Religiei în baza unei dovezi că au primit educația religioasă în familie.

P. Ministru:

Indescifrabil

p. Director general:

Indescifrabil

BARNABA — UN OM BUN

(Urmare în pag. 5-a)

în lucrul său pe când era în închisoare.

Este remarcabil să constatăm că autorul Faptelor Apostolilor, care este Luca, nu face multă aluzie cu privire la Barnaba, ci de aici înainte el se sacrifică pentru a scrie faptele lui Pavel. Barnaba cu Marcu iau corabia la Cipru, acolo unde Barnaba odinioară a cultivat ogorul pe care l-a vândut pentru ajutorul săracilor din Ierusalim. Nu se poate spune că Barnaba ar fi rămas în lenevie, ci se poate crede că el a continuat călătoria sa misionară în continuu cu nepotul său pe care l-a iubit așa de mult, al cărui lucru este arătat la culme în Evanghelia ce poartă numele său.

ȘTIRI RELIGIOASE

SOCIETATEA TINERETULUI DIN SLOBOZIA, JUD. CETATEA-ALBA a avut la 18 Februarie un frumos program al tineretului care a fost împodobit cu poezii, piese religioase și cântări de laudă Domnului. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. I. Rotaru și I. Dulgheru. În timpul programului a cântat orchestra din loc.

INMORMANTARE IN COM. RADEȘTI, JUD. ARAD. După o grea suferință a trecut la cele veșnice, sora Mărioara Rada, în etate de 20 ani. Inmormântarea a avut loc în ziua de 3 Martie. Serviciul înmormântării a fost condus de frații Dăscău Ioan, Pacsa Ștefan, Cristea, Șandor. Spre împodobirea serviciului și onoarea Domnului au cântat muzicile din Rădești și Almaș. Au luat parte frați din 5 comune și un număr mare de ascultători. În urma tineriei surori au rămas îndurerăți, părinții, soțul și un fiu de 4 ani.

FRĂȚII DIN COM. RACOVITA, jud. Sibiu au avut o zi de înălțare sufletească la 18 Februarie, când tineretul a avut o serbare în cinstea Celui ce le-a arătat adevărata lumină. La această serbare au luat parte frați și surori din mai multe comune. Subiectul a fost întoarcerea fiului risipitor. A cântat muzica din loc. Programul a fost condus de P. Oprean, lucrătorul cercului Sibiu.

IN COMUNA ZORLENTUL MARE, JUD. CARAȘ a avut loc înmormântarea sorie Paraschiva Dimcea, în etate de 68 ani.

Actul înmormântării a fost îndeplinit de către fratele Ilie Dărăban, păstorul bisericii din Reșița. S'au declamat poezii atât acasă cât și la mormânt și s'a cântat un quartet de 4 surori din Valea-Mare. Muzica din Valea-Mare a intonat imnuri.

Domnul să binecuvinteze pe cei necăjiți și publicul care a ascultat Cuvântul Domnului.

IN BISERICA BAPTISTA FARAONI, JUD. CETATEA-ALBA s'a ținut căsătoria religioasă a fr. Dumitru Podgornăi cu sora Natalia P. A predicat fr. Petrea Șarpe, a luat parte un mare număr de suflete și s'a pocăit un suflet. A cântat muzica locală. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de fr. Turcan Silvestru.

IN COM. CALAFINDEȘTI, JUD. RADAUTI, la 6 Martie a fost înmormântarea fratelui Ilarion Molociniuc, în etate de 55 de ani, fiind suferind 20 ani.

Serviciul de înmormântare a fost ținut de frații: Nistor și Vasile Postecă. A luat parte un numeros popor.

MOLOCE SAMUILA

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine are cuvântul meu și crede în Cel ce l'a trimis pe Mine, are viața veșnică”.

BISERICA BAPTISTA DIN INEU DE CRIȘ, JUD. BIHOR, a avut o frumoasă serbare în ziua de 25 Februarie 1940, cu ocazia vizitei fratelui Breban Pavel, lucrătorul cercului Bălaia. Au venit oaspeți din 6 comune. Tinerii au laudat pe Domnul prin cântări. Tot poporul s'a bucurat foarte mult. Din Cuvântul Domnului au vorbit fratele Breban P., fr. Cănpău D., Trifon G., și Coșciș F. Programul a fost condus de fratele Buzlea Ioan.

BISERICA DIN COM. VIȘOARA, jud. Constanța a avut o bucurie, când fr. predicator Gligor Cristea, a ținut o săptămână de evanghelizare.

Iar la încheiere, în ziua de 18 Febr. s'a ținut un program al tineretului cu subiectul: Nașterea din nou. Tot cu această ocazie fr. G. Cristea a vorbit despre aprobarea statutului creștin baptist, arătând pe oamenii de valoare pe care avem fericierea de ai avea la conducerea scumpei noastre țări.

S'au făcut apoi rugăciuni de mulțumire pentru că avem pe Marele Străjer M. S. Regele Carol al II-lea la conducerea țării. S'au făcut rugăciuni pentru armata țării noastre, pentru ofițeri, pentru soldați, pentru toți concentrații, și îndeosebi pentru frații care sunt în armată, ca bunul Dumnezeu să-i ajute, ca să poată da dovadă, că sunt buni cetățeni, buni ostași și buni creștini. S'a făcut rugăciune de mulțumire, pentru libertatea Evangheliei. Serbarea s'a încheiat cu Imnul Regal.

IN COM. LUNCA-CERNII DE JOS, JUD. CARAȘ, la 17 Febr. a avut loc o evanghelizare, ținută de fr. Dăbucianu.

Iar la terminarea cursului de evanghelizare, s'a ținut serbarea Societății meilor. Un numeros public a luat parte.

IN BIS. DIN COM. NEGOIUL RECHITOVII, JUD. CARAȘ, la 25 Februarie a avut loc serbarea societății femeilor de lucruri de mână.

Programul a fost variat. Vorbitori au fost fr. Drăgoescu și fr. Dăbucianu G.

BISERICA BAPTISTA DIN ȘIPEȚ, 18 Febr. a avut căsătoria fr. Avram Petruț cu sora Letiția Florea din com. Cerna. Serviciul căsătoriei a fost îndeplinit de către fr. A. Pascu, ajutat de fr. Ioan Gruia. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, duete și de corul și muzica din loc, condusă de fr. Dumitru Șutu.

LA OHABA, JUD. SEBEȘ, o bucurie mare a avut biserica în ziua de 18 Februarie cu ocazia căsătoriei fratelui Goji Andrei din Tiur cu sora Arion Maria din Ohaba. Serviciul religios a fost condus de fr. predicator Schiau Ieronim. A cântat corul și multe surori tinere. A declamat poezii și convorbiri religioase spre slava Celui sfânt.

Tot la Ohaba după o lungă suferință a încetat din viață Ana Ștef în etate de 42 de ani. Serviciul funebru a fost condus de fr. S. Ironim, a vorbit fr. S. Brăncuș și V. Ștef, și a luat parte un numeros public.

VIEȚA IN SERVICIU

(Urmare din pag. 3-a)

dent în școlile romane. Imi place să cred că părinții lui își legaseră toate speranțele de el. În mod minunat a întrebuintat Dumnezeu banii acestor părinți, energia atâtor profesori și încurajarea atâtor oameni mari, pentru pregătirea aceluia ale cărui căi erau însemnate în planul de mântuire al lumii. Dacă Pavel era de mic copil un creștin, probabil nu avea posibilitatea să studieze legile romane, să cerceteze regulat școlile statului. În cazul acesta nu-mi închipui pe Pavel o persoană atât de capabilă de a se înfățișa înaintea guvernatorilor și cu un curaj așa de mare să-l mărturisească pe Hristos.

Privind în viața noastră, trebuie să mărturisim că de multe ori Dumnezeu folosește căi minunate pentru pregătirea noastră. De multe ori ne dă lecții minu-

nate, la care, din primul moment nu le prindem înțelesul. Câteodată pe drumul vieții întâlnim unele greutăți pentru care cântăm: „De ce tocmai acum, acum când avem în fața noastră un drum așa de strălucit, când era să atingem un ideal așa de mare. Da, tocmai acum. El ți-a dat timpul potrivit o lecție mare care va costa mult în viitor. Nu poți de micile ocazii prin care Dumnezeu vrea să te pregătească pentru lucrarea mare pe care a prețuit-o anume pentru tine, și care nimeni în lume n'are drept să ți-o ocupe.

SERACU IOSAN

(Va urma)

Abonați și răspândiți

FARUL CREȘTIN